

prima instanță: S. Iorgov
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

Î N C H E I E R E

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila prin intermediul avocatului Pagoni Domnița,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila către Stegărescu Janna, Stegărescu Maria, Direcția de privatizare a fondului de locuințe din cadrul Direcției generale economie reforme și relații patrimoniale pe lângă Consiliul municipal Chișinău, Primăria mun. Chișinău, Direcția generală locativ comunală și de amenajare cu privire la declararea nulității actelor juridice, radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile și restabilirea vizei de domiciliu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila și menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă

La 10 octombrie 2013, Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila au depus cerere de chemare în judecată împotriva Jannei Stegărescu, Mariei Stegărescu, Direcția de privatizare a fondului de locuințe din cadrul Direcției generale economie reforme și relații patrimoniale pe lângă Consiliul municipal Chișinău, Primăria mun. Chișinău, Direcția generală locativ comunală și de amenajare cu privire la declararea nulității actelor juridice, radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile și restabilirea vizei de domiciliu.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că familia Klevensky compusă din: tatăl Vadim, mama Liudmila și feciorii Dmitry și Vladimir sunt originari din Federația Rusă. Klevensky Vadim și Liudmila fiind de profesie arhitecți, în anul 1969 au fost repartizați pentru exercitarea serviciului în RSS Moldovenești.

Astfel, prin ordinul de 5540 din 03 iulie 1969, lui Klevensky Vadim, i-a fost transmis în folosință, inclusiv membrilor familiei Klevensky locuința de stat, apartamentul nr. 4, amplasat în mun. Chișinău, bd. Moscova, 12/1.

Ulterior, în anul 1986 Klevensky Vadim a încheiat cu Direcția locativ comunală a orașului Chișinău, contractul de locațiune a ap. 4, amplasat în mun. Chișinău, bd. Moscova 12/1.

În anul 1990 Klevensky Vadim și Liudmila au plecat cu serviciul în orașul Kaliningrad, iar în apartamentul supra enunțat a rămas să locuiască feciorul Klevenky Dmitry împreună cu familia lui.

La 11 decembrie 1990 Comitetul Executiv al Sovietului de deputați ai poporului al raionului Chișinău a adoptat hotărârea nr. 14/4-1, prin care a declarat în calitate de chiriași a apartamentului enunțat pe numele lui Klevensky Dmitry cu deschiderea contului personal.

În anul 1993 Klevensky Vadim și Liudmila au revenit în Republica Moldova, și la cererea lui Klevensky Dmitry a fost perfectată viza lor de domiciliu la această adresă.

Iar în anul 1994 Klevensky Vadim și Liudmila iarăși au plecat cu traiul în or. Kaliningrad, unde la 29 octombrie 2010, Klevensky Vadim, a decedat.

Reclamantii invocă că în perioada 1993-1994 au făcut cunoștință cu Pancenco Maria, care deținea funcția de șef al SEL 21, (în prezent este ÎMGFL nr. 19), care le-ar fi propus ajutorul în ceea ce privește privatizarea apartamentului cu menținerea vizei de domiciliu în apartamentul dat.

Astfel, în anul 1994 apartamentul în litigiu a fost privatizat de către Stegărescu Janna și Stegărescu Maria care sunt fiica și nepoata Mariei Pancenco, în temeiul hotărârii Comisiei de privatizare nr. 15 din 14 aprilie 1994, la prețul de 927,20 lei.

La 23 iunie 1994 Agenția Teritorială pentru privatizare Chișinău, reprezentată de Platon Oxana, în calitate de vânzător și Stegărescu Janna, reprezentată de Pancenco Maria, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare transmitere primire a locuinței în proprietate privată nr. 1-1165, la dosar fiind anexate următoarele acte: cererea din 11 aprilie 1994 privind privatizarea locuinței; extrasul din tabelul nominal, în care a fost indicat că Stegărescu Janna și Stegărescu Maria au viză de domiciliu în ap. 4 de pe bd. Moscova 12/1; extrasul din fișa locuinței, potrivit căruia, viza de domiciliu a fost perfectată în temeiul ordinului de repartiție nr. 001142 din 31 iulie 1993 (zi de sâmbătă): ordinul de repartiție nr. 001142 din 31 iulie 1993; certificatul eliberat de BIT Chișinău; planul apartamentului; certificatul de divorț și carnetul de muncă întocmit pe numele Jannei Stegărescu.

Potrivit înscrisurilor din ordinul de repartiție Stegărescu Janna a făcut schimb de apartamente cu Klevensky Dmitry, iar în urma operațiunii de schimb a fost eliberat ordinul de repartiție din 31 iulie 1993, dar de fapt niciodată nu a existat un schimb de apartamente.

Susțin că la 25 iulie 2013 în adresa Direcției Arhivă a Primăriei Chișinău a fost expediat demersul nr. 3, privind eliberarea copiilor de pe dosarul care a stat la baza emiterii ordinului de repartiție 001142 din 31 iulie 1993.

Prin răspunsul nr. 3487 din 12 septembrie 2013, au fost informați precum că,

examinând procesele verbale ale ședinței Primăriei mun. Chișinău pentru anul 1993 (ianuarie-iulie), nu s-a depistat nici o decizie cu privire la ordinul de repartitie eliberat pe numele lui Stegărescu Janna, fapt care face imposibilă eliberarea documentului solicitat.

Prin urmare, consideră reclamantii că ordinul de repartitie este unul fals.

Solicită Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila declararea nulă a ordinului de repartitie nr. 001142 din 31 iulie 1993, eliberat pe numele lui Stegărescu Janna; a hotărârii Comisiei de privatizare a fondului locativ nr. 15 din 14 aprilie 1994 și a contractului de vânzare-cumpărare transmitere primire a locuinței în proprietate privată nr. 1-1165 din 23 iunie 1994 cu radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a Jannei Stegărescu și Maria Stegărescu asupra apartamentului nr. 4 situat pe adresa mun. Chișinău, bd. Moscova, 12/1 și restabilirea vizei lor de domiciliul pe adresa dată.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă integral (f.d. 206, 210-213, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila și menținută hotărârea primei instanțe (f.d. 10-20, vol. II).

La 18 aprilie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților, copia deciziei (f.d. 21).

La 20 iunie 2016, Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila, au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea integral.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Completul de judecată consideră că recursul declarat de către Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, este depus în termen, deoarece din materialele pricinii nu sunt date când recurenții au recepționat copia deciziei motivate.

În motivarea recursului, Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila au invocat că instanțele ierarhic inferioare eronat au dat apreciere circumstanțelor pricinii.

Susține că de fapt între Stegărescu Janna și Klevensky Dmitry niciodată nu a avut loc schimb de apartamente, astfel ordinul de repartitie eliberat Jannei Stegărescu la 31 iulie 1993, este unul fals, fapte ce au fost ignorate de către instanțele de judecată.

Totodată instanța de apel nu urma să aplice prescripția prin prisma prevederilor art. 78 Codul civil (în redacția 1964), or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului de mai multe ori a explicat că justițiabilul are tot dreptul să i se tranșeze cauza de către organul judiciar.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra inadmisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 09 noiembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii în ordine de recurs, intimații nu au depus referințe prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila în cererea de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Klevensky Dmitry, Klevenscaia Liudmila, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală